Притвъ котки зловъ
кочи нимойне слъзе
Да излъе дъ инде
Въ градъ Сараєвъ да види
ще да тужнемъ нъй градъ
Нашъй родъ ще пропадне...

Ка тъ дъми горчиви
и лъкове най-криви
Смирено се обади
тъй свои дъ по бредъ:
Брате милове, така е
Кой навиди и не знае
Че гаредъ не срадае
Отъ тъй много погрешене
Всичка тъ ресити спасене
Но що можем нъй направи
Дъ но тъжне се избави
Да се борим не умъем
и не знаем и не сиъем
и нито сме въ съгласие
Нъщо такъв да захванем
На кое то сме готови
То е сами свъ злословие
Отъ ред мойто скромно мъние
Нам единъ е спасение
По при вардване, тъ рдъне
Кога мора да се кълне
и клъщем се подъ злъдетъ,
Аз съ мъ въдъл по усилие
Дъ не въдъне злочестие
Нъй не трудъ. Да с' отъпъем
Сега малко да починем
Ивана ви умъри главъ
Нашъй родъ не ще пропадне
Да' удръжавати на красно
Да с' не въгрем въ опасност.

Ка тъ съвъ тъй умъри
и съвсъм не злочестъ
Вси събрани възрадъхаха.
Въ гласъ изтръ дъхаха:
То не бъде, не става,
Отъ въ гръ ще се удръжава.

За
~~ли~~ ~~[illegible]~~
~~Ирас~~ Сазвъ ка единъ водъ ичаръ
Въ ели на сараєвъ кораръ пуле на пазар.
Тъй съ ~~[illegible]~~ въ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Кораръ на пазаръ,
Но дъ ив не постанъ дорадитъ тамо
Въ ръвъ по, понесъ го на рамо
~~Видъ ли ~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]